

lemisen pettust ei tetta. Om ka eesti ammetimehhi, kea kii kaupa läbbikaewa, et hääd kaupa halwaga ei sa seggatus. Sest kui kouplemisen digust es saas tettus, sis wõera ma kaupmehhe es saas ennamb Riija linaga kauplema, nink se olles linale nink male sures kahjus. Mõnnikõrd om sääl ka jubba kaibust tõstetu, et kulla rahwas linnakaubaga pettust teggeiwa, nink sepärrast omma rigi üllemba tõwwa kāske andnu petjide pärrast.

Tõisen paigan, Zakkabi ferriko platsin, saat ka litte illofat suurt majja näggema. Se om Liwlandima mõisnikuide majja ehk Ritterhaus. Sääl pidawa mõisniko nõwwo ma nink tallopojjade hääs nink saatwa säält omme palwid nink nõwwo armoliko Keisri herrale, et temma omma kinnitust nink lubba mannu annas. Sääl om mõnni helde mees ka tallorahwa eest mõnd hääd sõnna kõnnelnu nink nõwwo pidanu, et temma saius saas parrandetus. Usso minno, armas küllamees, ehk ma kül sin laiembat selletust ei wõi anda, et sen majjan sai se parremb priusse saius walmistedus, mes 36 ajastaja eest Liwlandima tallorahwale sai antus.

Wast näet ka pea kesset lina litte wastset kenna nink suurt majja, mes om ni sure kulluga ehitetu, et üts akken wast ennamb massap, kui kul so majja. Sedda majja kutsutas Pöörse. Tan koguwa pea eggal päiwal sure nink wäiko kaupmehhe nink sünnitawa ja kinnitawa kaupa, nink saap sääl mõnnikõrd litte tunniga ennamb rahha wõetus nink massetus, kui sinna keigel ello eal nätta saat. Kül om meestele sis ka walget tarwis, nink tetti sepärrast ka neid kõrgid illofid, aknid majjale, kon ni paljo saatuhanda rubla päle leppitas, nink es kaeta temma ehitamise man, kas paar küllimitto ruublid ennamb kullo.

Ent Kalendri lehhe lõppewa otsa, kui ma tahhas sinno waimun eggalitte majja ette wia, mes tähelepannemise wäärt om, et ma sulle temma tarwidust nink tullu selletas. Mõnda wõi minna sulle wast weel eddispäide selletada. Siski kae weel kesset Lõssi platsi kõrget kiwwi tulpa, Engel wõimuse wannifuga otsan. Taad tulpa om üllesäetu se wõimuse mälletuses, mes Jummal 1812 ajastajal meie Keisri herrale and Pranzuse ille — nink tahhame lota, et pea tõist wõimuse tulpa wõip üllesäeda, kui meie sõdawäggi om jõudnu wainlast meie rigi pirišt wäljaajada.

Nink nüüd Jummalaga jätmisses kaegem weel ütsekõrd kirriwat innemiste hulka. Kae, kuis na kii rühkwa nink joostwa, murresewa nink henda waiwawa ello üllespidamise, wai lusti wai amureti täütmisses pärrast. Sääl ajap hantwärgimees omma tööd, sääl jälle kaupmees omma kauplemist; sin sõidap tohtre tõbbitside päle, sin jälle rühhiw mees omma kohtoammeti tõle; sesamma ulitsa pääl kääp üts omma rõemo nink lusti pärra, — tõine waiwalise tõle — se lewwap omma leiba nink tennap Jummalat, — nink tõine lewwap wast omma hukkatust sõame murrega; sesamma te pääl tulley üts tõisele wasta: rõemsa kolilats, ke ello päle henda walmistap, nink kõhn wannamees, ke pea saap ilma ladet Jummalaga jätma. Nink 80 ehk 100 ajastaja pärrast om muld neid kiki katnu nink keake ennamb ei wälleta ei neide murret, ei ka neide rõemo, nink mõnni nimmi ennege saap weel õunistamisen mälletetus se hä pärrast, mes ka omma tõga kaasinnemisele om saatnu. Nätse! sepärrast näütwa innemiste hulgašt kõrge torni kui sõrme taiwa pole, et meie ärra es ünnetas, et meil figil om säetu ütsekõrd koolda, nink et meie mitmasuggutsen ello, murren figeennambest sedda murretas, et kui kella